Ponedjeljak, 13.08.2012.g.

Skoro svaki dan prolistam malo po BIBLIJI, PISANOJ BOŽJOJ RIJEČI

koju nam je Gospodin ostavio. Tu je i pisana riječ proroka i drugih

BOŽJIH LJUDI.

NO, MENE UVIJEK FASCINIRA ONO ŠTO JE GOSPODIN GOVORIO

PRIJE 2000 GODINA KADA JE BIO KOD NAS NA ZEMLJI.

ŽIVA BOŽJA RIJEČ!

AKO VJERUJEŠ U GOSPODINA BOGA, ONDA MORAŠ VJEROVATI

I TO, DA JE PRIJE 2000 GODINA BIO TU NA ZEMLJI. I ZNA

SE ZAŠTO JE DOŠAO.

AKO I TO VJERUJEŠ, ONDA JEDNOSTAVNO MORAŠ ČESTO

UZETI NOVI ZAVJET U RUKE I ČITATI NJEGOVU BOŽJU RIJEČ

KOJU JE TADA GOVORIO LJUDIMA.

A MENE JE POSEBNO DOJMILA NJEGOVA EVANĐEOSKA BESJEDA

NA GORI, KAKO JU JE U SVOJEM EVANĐELJU NAPISAO

APOSTOL MATEJ.

I PIŠE:

"ON PROGOVORI I STANE IH NAUČAVATI:

'Blago siromasima duhom: Njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago ožalošćenima: oni će se utješiti!

Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju!

Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!

Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!

Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!

Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je

kraljevstvo nebesko!'

Uvijek dok čitam ove Gospodinove riječi, izrečene prije 2000 godina,

DUBOKO SE ZAMISLIM.

I POČNEM SE TRAŽITI U NJIMA. GDJE SAM JA U ODNOSU NA

TE GOSPODINOVE POSTAVKE.

Da li sam siromašan duhom? Nisam.

Da li sam ožalošćeni? Pa i ne.

Da li sam krotak? Pa baš i nisam bio.

Da li sam gladan i žedan pravednosti? Nisam, ja sam druge povrjeđivao.

Da li sam milosrdan? Da, ali…

Da li imam "čisto srce"? Prije baš i ne, sada se polako čisti.

Da li sam mirotvorac? Sada postajem.

Da li sam progonjen zbog pravednosti? Ne.

KADA ZBROJIM "BODOVE", NE STOJIM BAŠ DOBRO U TOJ

BORBI ZA DOLAZAK U KRALJEVSTVO BOŽJE.

KADA BI DANAS GOSPODIN DOŠAO I SVOJIM DOLASKOM

OBJAVIO KRAJ OVOZEMALJSKOG ŽIVOTA, JEDINO U ŠTO BI SE

JA MOGAO UZDATI BILO BI NJEGOVO MILOSRĐE.

ZNAM, TRUDIO SAM SE JA DOSTA U ZADNJIH NEKOLIKO

GODINA ŽIVOTA DA SE OČISTIM OD GRIJEHA I DA MU

DADNEM ZADOVOLJŠTINU ZA NJIH.

ALI, SVE JE TO BILO RADI BOŽJEG MILOSRĐA KOJE ME

POZVALO NA OBRAĆENJE I VIŠE ME NIJE PUŠTALO NATRAG.

SVE ŠTO SAM SPOZNAO DO SADA O VJERI I DUHOVNOSTI

PLOD JE BOŽJEG MILOSRĐA I DJELOVANJA DUHA SVETOGA.

SVE OVO MOJE PISANJE, BEZ NADAHNUĆA I VOĐENJA DUHA

SVETOGA, BILA BI PRAZNA SLOVA NA PAPIRU.

NE BIH OSJETIO I DOŽIVIO ONO NAJVAŽNIJE ŠTO TREBAM

NAPISATI.

Napisala mi je neki dan jedna draga sestra u vjeri da sam joj ja kao

"duhovni vođa". I dobro je odmah napisala da neka se ne nasmijem na to

što je napisala.

MA KOJI DUHOVNI VOĐA, DRAGA SESTRO. MAKNI OD MENE

BOŽJE MILOSRĐE I NADAHNUĆE DUHA SVETOGA, BIT ĆU ONAJ

ISTI NAPUHNJENI A PRAZNI ČOVJEK OD PRIJE MOG

OBRAĆENJA.

SADA BI I OVO MOGLO IZGLEDATI OHOLO JER SE JA

SMATRAM KAO POD ZAŠTITOM GOSPODINA I NJEGOVOG

MILOSRĐA, I U MENI JE NJEGOV DUH SVETI.

MA NE, SAD MI JE DOŠAO OSMJEH NA LICE.

JA JAKO, JAKO DOBRO ZNAM DA SAM JA BEZ GOSPODINOVOG

MILOSRĐA I NJEGOVOG DUHA SVETOGA KOJEGA MI ŠALJE,

NITKO I NIŠTA.

UOPĆE SE NE MOGU ZAMISLITI BEZ GOSPODINA.

ZNAM DA ME ON MOŽE STAVITI NA KUŠNJE "DUHOVNE

SUHOĆE". NEŠTO MALO SAM TO VEĆ I ISKUŠAO.

ALI ZNAM DA ME NEĆE OSTAVITI VIŠE NEGO JA MOGU

IZDRŽATI.

PA ZAŠTO BI PALIO OVO SVJETLO U MENI, AKO GA MISLI

UGASITI.

KADA SE, ONAKO PO LJUDSKI, PITAM, ŠTO SAM JA SVE

UČINIO NA SVOJEM PUTU OBRAĆENJA, JA, IVAN HUDOLETNJAK,

NE MOGU SE BAŠ SJETITI.

TOLIKO SAM TOGA PROŠAO, ALI NIGDJE NE MOGU PRONAĆI

NEŠTO ŠTO SAM JA UČINIO SVOJOM VOLJOM, I DA JE BILO

DOBRO.

SVE ČEGA SE SJETIM SAM UČINIO KAO DA ME VODI NEKA

NEVIDLJIVA RUKA, NEKA NEVIDLJIVA MISAO U GLAVI.

DA, BIO SAM JA TO, REKAO SAM JA TO, UČINIO SAM JA TO.

ALI SE JEDNOSTAVNO UPLAŠIM UOPĆE RAZMIŠLJATI DA SAM

SVEMU TOME JA ZASLUŽAN. JEDNOSTAVNO IMAM STRAH PRED

GOSPODINOM.

NE ŽELIM UOPĆE, U BILO ČEMU, BILO KADA, USPOREĐIVATI

SVOJ "JA" SA GOSPODINOM, NJEGOVIM MILOSRĐEM I NJEGOVIM

SVETIM DUHOM.

TE POREDBE JEDNOSTAVNO NISU DIO MENE. NE MOGU TO.

NIJE DA SE ONO BOJIM ILI SLIČNO, NEGO JEDNOSTAVNO

OSJEĆAM KAKO JE ISTINA POTPUNO, POTPUNO DRUGAČIJA.

SAMO GOSPODIN, SAMO NJEGOVO

MILOSRĐE, SAMO NJEGOV DUH SVETI.

NE ZNAM, JA SAM TOLIKO SVOJ ŽIVOT PREPUSTIO GOSPODINU

DA DRUGAČIJE SADA NE VIDIM.

DA, PADAM I JA. PADAM. ALI OSJEĆAM DA PADAM KADA ME

ZLI PREVARI, NE SVOJOM VOLJOM.

NEGO ME ON USPIJE PREVARITI. LUKAVAC STARI ZNA GDJE

SAM NAJSLABIJI.

ALI U TIM TRENUCIMA OSJETIM NEKU DUHOVNU POMOĆ. I

OPET TO NISAM JA, MOJA LJUDSKA VOLJA. ILI MOŽDA JA TO

KRIVO SHVAĆAM.

NE ZNAM, JA JEDNOSTAVNO NE VJERUJEM U SNAGU SVOJEG

LJUDSKOG JA.

ŠTO GOD SAM ČINIO PO SVOJEM LJUDSKOM POIMANJU, ZLI ME

SMOTAO "KAO BEBA ZVEČKU".

GDJE GOD SAM VOĐENJE PREPUSTIO GOSPODINU, UVIJEK JE

BILO 1:0 ZA MENE.

ZATO ME TOLIKO FASCINIRAJU GOSPODINOVE RIJEČI OD PRIJE

2000 GODINA KADA JE ON, ŽIVI BOG, HODIO I GOVORIO

LJUDIMA KAO ČOVJEK-BOG.

ČITAJTE ŽIVE ISUSOVE

RIJEČI IZ EVANĐELJA!

HRANITE SE NJEGOVOM

RIJEČJU I TUMAČENJIMA U

SVAKODNEVNOM ŽIVOTU!

ON JE PUT, ISTINA I ŽIVOT!

S NJIM SVE, BEZ NJEGA

NIŠTA!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

I ČAST DJEVICI MARIJI.